

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 32C/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120270604
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Dolníková Žabková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120270604.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou, LL.M., v právnej veci žalobcu: Myrent, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina IČO: 51 489 546, právne zastúpený: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, Vienna Insurance Group, so sídlom Štefaničova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: Advokátska kancelária Felix Neupauer & partners, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 705,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 705,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 705,- Eur od 20.12.2019 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou, postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica tunajšiemu súdu dňa 25.06.2020, sa žalobca domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 705,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 705,- Eur od 20.12.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Na odôvodnenie svojho nároku žalobca uviedol, že dňa 16.09.2019 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Q. R. XXXh, EČV: U., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený K. K., bytom U. - J. XXX, XXX XX I.Í. (ďalej len „poškodený“). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla C. F., EČV: U., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. XXXXXXXXXXXX (XXXXXXXXXXXX) (z poist. Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX). Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 27/2019 zo dňa 04.10.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky D. XXXxD T., EČV: D. v čase od 04.10.2019 do 18.10.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0252019 zo dňa 18.10.2019, splatnú dňa 08.10.2019 na sumu 1.605,- Eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 04.10.2019 do 18.10.2019, t. j. 150 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 105,- Eur. V sume 1.605,- Eur je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- Eur. Poškodený zároveň dňa 18.10.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. 9529179224 zo dňa 16.09.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 1.605,- Eur, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 18.10.2019. Z Oznámenia

o poistnom plnení zo dňa 06.12.2019, zaslaného žalobcovi, jasne vyplýva, že dňa 04.12.2019 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 09.12.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 900,- Eur. Krátenie poistného plnenia bolo dôvodené vlastným určením doby prenájmu náhradného vozidla, a to v trvaní 15 dní ceny za prenájom vozidla vo výške 60,- Eur s DPH/deň a odpočítania poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla. Takéto svojvoľné krátenie poistného plnenia je zjavne nezrozumiteľné a neoprávnené. Náklady vo výške 1.605,- Eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedenú dobu vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatňuje úroky z omeškania. Dňa 04.12.2019 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 20.12.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považuje takýto postup zo strany žalovaného za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok vo výške 705,- Eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 1.605,- Eur, uvedenej na faktúre č. 0252019 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 900,- Eur.

3. Žalobca na preukázanie svojho nároku priložil k žalobe Detail pohybu Tatra Banka, a.s., Protokol o prenájme náhradného vozidla, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 06.12.2019, Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky, Zmluvu o nájme č. 27/2019 zo dňa 04.10.2019, faktúru č. 0252019, vystavenú žalobcom poškodenému Martin Mankovič za prenájom motorového vozidla v sume 1.605,- Eur, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 18.10.2019, Čestné prehlásenie poškodeného K. K.Č. zo dňa 18.10.2019, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 18.10.2019, Predžalobnú výzvu na zaplatenie sumy 705,- Eur.

4. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal dňa 16.04.2020 platobný rozkaz, sp. zn. 1Up/619/2020, voči ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor.

5. Žalovaný v odpore uviedol, že žalobcom uplatnený nárok neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Faktúra ohľadne uplatňovaného nároku mu nebola doručená a uplatňovaný nárok neeviduje vo svojom účtovníctve. Žalobca si podanou žalobou ako právny nástupca poškodeného z dopravnej nehody uplatnil u žalovaného náhradu škody, ktorá mala poškodenému z dopravnej nehody zo dňa 16.09.2019 vzniknúť v dôsledku požičania náhradného vozidla. Žalobca podľa žalovaného neuvádza, o aké zákonné ustanovenia žalobca opiera svoj zákonný nárok, teda ho nijakým spôsobom nekonkretizuje. Žalovaný tiež namietol, že nie je zrejmé, kto predmetnú zmluvu za prenajímateľa a nájomcu uzatvára, nakoľko absentujú mená osôb pri podpisoch, ktoré sú k zmluve pripojené, v zmluve, ani v jej prílohe, nie je uvedené miesto odovzdania a prevzatia náhradného motorového vozidla. Imanentnou časťou žaloby je tvrdenie o existencii nájmu náhradného motorového vozidla v rozsahu 12 dní, ktoré je dokladované Zmluvou o nájme a nutnosť tohto vzťahu je zdôvodnená Čestným prehlásením zo dňa 18.10.2019, v ktorom poškodený prehlasuje, že prenájom náhradného motorového vozidla od 04.10.2019 do 18.10.2019 bol nevyhnutný, nakoľko až v ten deň bol doručený krycí list poisťovne, v zmysle čoho bol podľa žalobcu realizovaný nájom náhradného vozidla. S ohľadom na uvedené poukazuje žalovaný na skutočnosť, že žalobca predložil zmluvu o nájme, v ktorej podľa predloženého došlo dňa 04.10.2019 medzi žalobcom a poškodeným k dohode o prenájme náhradného vozidla, pričom podľa obsahu tohto dokumentu už pri jej uzavretí bolo dojednané, že nájom potrvá presne do 18.10.2019, pričom pri uzavretí tejto zmluvy nemohli zmluvné strany vedieť, kedy bude doručený krycí list žalovaného. Uvedenie presného dátumu ukončenia už pri uzavretí zmluvy zakladá dôvodnú pochybnosť o dôveryhodnosti zmluvy o nájme, nakoľko pri uzavretí tejto zmluvy (04.10.2019) nemohli mať zmluvné strany vedomosť o skutočnosti, ktorá mala nastať v budúcnosti - 18.10.2019. T.z. že zmluva nemohla byť uzavretá dňa 04.10.2019 tak, ako to tvrdí žalobca, ale najskôr dňa 18.10.2019, čo zakladá dôvodnú pochybnosť o existencii, resp. realizácii nájomného vzťahu medzi žalobcom a poškodeným, nakoľko jediný dôkazný prostriedok o existencii tohto vzťahu je predmetná zmluva a súvisiaci preberací protokol. Žalovaný ďalej namietol aktívnu vecnú legitímáciu na strane žalobcu, s odôvodnením, že z uvádzaného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. S poukazom na § 524 Občianskeho zákonníka, nakoľko poškodený predstavoval

dlužníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu (nakoľko uvedenú pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil a teda mu ako pohľadávka nevznikla), ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. K úhrade faktúry v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v žalobcom predloženej zmluve o postúpení pohľadávky. Vychádzajúc zo žalobcom predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky (v zmysle vyššie uvedeného neexistujúcej) a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom konaní. Žalovaný poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29.januára 2008. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu viažucu sa k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, týkajúcej sa nemožnosti uzatvorenia takéhoto zmluvného vzťahu, a to z dôvodu, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky malo byť (podľa tvrdení žalobcu) postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi (t. j. neexistujúci predmet postúpenia), považuje žalovaný takýto právny úkon podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. Nárok žalobcu nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ani z Občianskeho zákonníka. Žalobca zároveň nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V Čestnom prehlásení poškodeného zo dňa 18.10.2019 sice poškodený uviedol, že mal od žalobcu prenajaté náhradné vozidlo z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti v autoservise a v tomto období nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol pre neho nevyhnutný, avšak tento dôvod nebol žiadnym spôsobom bližšie špecifikovaný, ani zdokladovaný. Žalobca v otázke preukázania účelnosti nákladov na nájom náhradného vozidla absolútne neuniesol dôkazné bremeno. Žalovaný tiež poukázal na Oznámenie o poistnom plnení, predložené zo strany žalobcu, v zmysle ktorého bolo žalobcovi zo strany žalovaného, bez ohľadu na vyššie uvedené skutočnosti, poukázané poistné plnenie v sume za nájom náhradného vozidla v rozsahu 15 dní s dennou sadzbou 60,- Eur vzhľadom na typ MV a ceny bežné pre daný región. Z Oznámenia sa teda žalobca dozvedel, z akých dôvodov a v akom rozsahu bolo poistné plnenie zo strany žalovaného poskytnuté. Žalobca neuviedol, ani nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali poskytnutie vyššej sumy, než aká už bola poskytnutá. Z vyššie uvádzaných skutočností a dôvodov má žalovaný za to, že akékoľvek ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že odpor považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Uviedol, že existenciu svojej aktívnej legitimácie odvodzuje od ust. § 524 Občianskeho zákonníka, poukázal na § 580 Občianskeho zákonníka a napr. na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, ako aj na ďalšie rozsudky prvostupňových súdov SR a na rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018. Nároky, ktoré sú hrazené z povinného zmluvného poistenia, sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Z právneho hľadiska ide o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením vecí - t.j. „nabúraného“ vozidla poškodeného. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 OZ alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 OZ (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 OZ (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia). Vzhľadom na uvedené je žalovaný v tomto spore subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní

ide, a preto je daná jeho pasívna vecná legitímácia. K spochybňovanej nutnosti prenájmu náhradného vozidla uviedol, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne v súvislosti so zabezpečovaním svojich pracovných potrieb. K spochybňovanej výške denného nájomného za náhradné vozidlo uviedol, že žalovaný ku kráteniu plnenia neposkytol podrobnejšie vysvetlenie ani dôkazy. Žalobcom účtovaná cena vo výške 105, Eur je primeraná typu vozidla. Podľa žalobcu z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu poisťovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičiavanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu. (napr. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014. V čase uzavretia nájomnej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na podstatných náležitostiach, a to predmete nájmu a výške nájomného. V čase uzavretia nájomnej zmluvy nájomca ani prenajímateľ zvyčajne nevedia, či bude poisťná udalosť riešená ako totálna škoda alebo či dôjde k oprave poškodeného vozidla a ako dlho sa toto vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda po aké obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady za nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynakladané. Námietky k zmluve o nájme považuje žalobca za irelevantné. K poplatku za prevzatie a pristavenie vozidla vo výške 30,- Eur uviedol, že sa jedná o všeobecne paušalizovaný jednorazový poplatok, teda o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, bol dohodnutý v zmluve o nájme a žalovaný je povinný ho uhradiť. Tieto náklady vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poisťnej udalosti, k vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo (k uvedenému napr. Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017).

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 23.02.2021, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, resp. ich právnych zástupcov. Súhlas s prejednaním veci v ich neprítomnosti v súlade s § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky MS SR č. 24/2021 Z.z. doručili súdu právni zástupcovia oboch strán sporu.

8. Súd na posudzovaný prípad aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia: § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 6, ods. 7, ods. 8, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 442 ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

9. K námietke nedostatku vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu postúpenia neexistujúcej pohľadávky z poškodeného na žalobcu súd uvádza, že na základe predložených dokladov dospel k záveru, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.10.2019 je daná aktívna legitímácia žalobcu. Postúpenie bolo oznámené žalovanému listom poškodeného zo dňa 18.10.2019. Z predmetnej zmluvy vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 1.605,- Eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 1.605,- Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 0252019. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného - započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Žalovanému bolo preukázateľne oznámené postúpenie pohľadávky z poškodeného na žalobcu, nakoľko oznámenie o poisťnom plnení už žalovaný adresoval priamo žalobcovi. Postúpená môže byť iba existujúca pohľadávka, aj premlčaná, a tiež budúca pohľadávka, pokiaľ je určitá, identifikovateľná. „Podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku“ (citované z Uznesenia ÚS SR sp.zn. II ÚS 165/2017).

10. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 18.10.2019 došlo k postúpeniu pohľadávky z poškodenej na žalobcu v celkovej výške 1.605,- Eur, t.j. v celkovej sume vyúčtovanej žalobcom. Postúpenie pohľadávky poškodený oznámil žalovanému.

11. Súd zároveň konštatuje, že je daná i pasívna vecná legitímácia žalovaného v tomto konaní, kde žalovaný je subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a to vzhľadom na skutočnosť, že poškodený bol v rozhodnom čase poistený u žalovaného.

12. Súd konštatuje, že v konaní nebolo sporné, že poškodený si požičal osobné motorové vozidlo zn. D. XXX M. T., EČV: D. od žalobcu na základe písomnej zmluvy o nájme č. 27/2019 zo dňa 04.10.2019, v ktorej si žalobca a poškodený dohodli dobu nájmu a výšku nájomného. Doba nájmu bola dohodnutá na obdobie od 04.10.2019 do 18.10.2019, s denným nájomným vo výške 120,- Eur, zmluvným nájomným vo výške 105,- Eur, s poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30,- Eur. Po skončení doby nájmu vystavil dňa 18.10.2019 prenajímateľ (žalobca) nájomcovi (poškodenému) faktúru č. 0252019 za prenájom vozidla v trvaní 15 dní v sume 1.575,- Eur a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 30,- Eur.

13. Z Oznámenia o poistnom plnení mal súd preukázané, že žalovaný oznámil žalobcovi listom zo dňa 06.12.2019, že žalovaný ukončil dňa 04.12.2019 šetrenie poistnej udalosti. Z uvedeného oznámenia ďalej vyplývajú nasledovné skutočnosti: „Priznaná doba za zapožičanie náhradného vozidla 15 dní, počet najazdených km 429. Neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na ceny bežné pre daný región a typ poškodeného vozidla, upravená na 60,- Eur s DPH/deň.“

14. V konaní bolo nesporné, že došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase nehody bol poškodený K. K.. Táto škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Z Oznámenia o poistnom plnení mal súd ďalej preukázané, že žalovaný poukázal žalobcovi sumu 900,- Eur. Z uvedenej listiny vyplýva, že žalovaný priznal žalobcovi dobu prenájom vozidla na 15 dní a zároveň určil dennú sadzbu na náhradné vozidlo na sumu vo výške 60,- Eur s DPH/deň oproti účtovanej výške 105,- Eur bez DPH/deň. Z uvedenej listiny tiež vyplýva, že žalovaný krátil plnenie vo výške 705,- Eur. Táto suma pozostáva zo sumy 675,- Eur (neprimerané náklady na náhradné vozidlo - cena prenájomu) a zo sumy 30,- Eur (neprimerané náklady na náhradné vozidlo - pristavenie vozidla).

15. Keďže žalobca fakturoval predmetnou faktúrou sumu 1.605,- Eur a o Oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že vyplatil poistné plnenie vo výške 900,- Eur, je zrejmé, že žalovaný krátil plnenie o sumu 705,- Eur, čo predstavuje sumu žalovanú v tomto konaní. Z predložených listín možno vyvodit' záver, že žalovaný krátil poistné plnenie vo vzťahu k výške denného nájomného, ktoré nájomné žalovaný určil na 60,- Eur a vo vzťahu k poplatku za pristavenie vozidla vo výške 30,- Eur. Súd zároveň považoval za nesporné, že sumu poistného plnenia vo výške 900,- Eur žalovaný žalobcovi vyplatil.

16. Medzi stranami sporu tak zostali sporné nasledovné skutočnosti: výška denného nájmu (krátenie plnenia z dôvodu určenia výšky nájomného žalovaným) a poplatok za pristavenie vozidla.

17. Súd konštatuje, že z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 06.12.2019 vyplýva, že žalovaný priznal žalobcovi cenu prenájomu vo výške 60,- Eur s DPH/deň. K uvedenému súd uvádza, že žalovaný žiadnym relevantným spôsobom v konaní nepreukázal, akým spôsobom stanovil uvedenú výšku denného nájmu.

18. Žalobca v konaní predložil súdu na preukázanie svojho uplatneného nároku dôkazy, týkajúce sa výšky denného nájomného ceny z iných autopožičovní v Žiline: MD-Bavaria Žilina, s.r.o., podľa cenníka ktorej je sadzba denného nájomného za vozidlá porovnateľné s poškodeným vozidlom vo výške od 120,- Eur a autopožičovne EASY, pôsobiacej v žilinskom regióne vo výške 108,- Eur.

19. K uvedenému súd ďalej konštatuje, že v danom prípade je dôležitá skutočnosť, že v posudzovanom prípade ide o prenájom vozidla z dôvodu, že poškodený nemohol využívať vlastné vozidlo z dôvodu jeho opravy.

20. Keďže v prípade prenájom vozidla za účelom zabezpečenia iného vozidla z dôvodu uvedeného v predchádzajúcom bode nie je možné pri uzatváraní zmluvy o nájme presne určiť, ako dlho bude auto v servise z dôvodu opravy, cenníky, používané pri bežnom prenájme, nie je možné považovať za smerodajné.

21. Ku kráteniu plnenia na základe odpočtu za prevádzkové náklady počas doby prenájmu vozidla súd uvádza, že žalovaný v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Ako vyplýva zo zmluvy o nájme, poplatok za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30,- Eur bol medzi zmluvnými stranami riadne dohodnutý. Súd konštatuje, že zo strany žalovaného nebol dôvod na krátenie plnenia v tejto časti, nakoľko ide o náklady spojené s prenájomom vozidla, ktoré vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré poškodený nemohol užívať v dôsledku dopravnej nehody.

22. Súd konštatuje, že poškodený mal vozidlo v nájme 15 dní opodstatnene, počet dní nebol žalovaným rozporovaný. Je nepochybné, že žalovaný v rámci povinného zmluvného poistenia je povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, keďže poškodené vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom, poisteným u žalovaného. Tieto náklady však musia byť nutne a účelne vynaložené. Súd skonštatoval, že náklady boli vynaložené aj nutne, aj účelne, nakoľko boli vynaložené počas vykonávania opravy poškodeného vozidla a boli vynaložené vo výške určenej v zmysle cenníka prenajímateľa náhradného vozidla za obdobné vozidlo.

23. K námietke žalovaného, týkajúcej sa účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným z dopravnej nehody, súd poukazuje na konštatovanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Ako vyplýva z Čestného prehlásenia poškodeného, náhradné vozidlo mal zapožičané z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti zo dňa 02.05.2018 v autoservise až do doručenia krycieho listu. Zároveň prehlásil, že po dobu prenájmu, t.j. od 22.05.2018 do 25.05.2018 nedisponoval žiadnym iným motorovým vozidlom a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný. Súd dodáva, že poškodený nezavinil poškodenie a súčasne neovplyvňuje dĺžku opravy, ktorá bola vykonaná v servise. Pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Vyžadovať od poškodeného ďalšie preukazovanie potreby užívania náhradného vozidla by bolo podľa názoru súdu ďalším neúnosným zaťažovaním poškodeného. Navyše v situácii, keď poškodený nemohol vlastné vozidlo využívať nie vlastným zavinením, ale v dôsledku zavinenia inou osobou.

24. Škoda sa v tomto prípade odvodzuje od dočasnej nemožnosti poškodeného používať svoje motorové vozidlo počas doby opravy a spočíva v znížení majetkového stavu poškodeného, ktorý vynaložil vyššie náklady na vypožičanie náhradného vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré však v dôsledku poškodenia nemohol dočasne používať. Majetkový stav poškodeného sa znižuje tým, že poškodený vynaloží náklady na prenájom náhradného vozidla a škoda tak vzniká zaplatením nákladov na požičané náhradné vozidlo. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú prax súdov, v zmysle ktorej poškodený má nárok na náhradné vozidlo, a teda aj na náhradu nákladov nájomného voči žalovanému do momentu úhrady plnenia žalovaným (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 9.6.2015, sp. zn. 1Cob/85/2015).

25. „Skutočnou škodu podľa ustálenej súdnej praxe je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybratom okruhu požičovní prostredníctvom internetu,...“ (rozsudok OS BA I zo dňa 06.06.2017, č.k. 27Cb/39/2012, rozs. KS v BA zo dňa 05.05.2015, sp.zn. 2Cob/134/2014,...). Podľa názoru súdu ide v danom prípade o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vlastného vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. K dôvodnosti a účelnosti samotného prenájmu náhradného vozidla súd konštatuje, že poškodený je ten, ktorý bol následkom škodovej udalosti, ktorú sám nespôsobil, ukrátený na svojom majetku a musel znášať jeho následky spojené so zabezpečením náhradného vozidla, obstaraním jeho opravy a prevzatia. Nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, bola podľa názoru súdu žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu, z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou

škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájmu ktorého bol poškodený donútený poistnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradíť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený, v danom prípade právny predchodca žalobcu, preukázal, že z titulu poistnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Vyžadovať od poškodeného ďalšie preukazovanie potreby užívania náhradného vozidla by bolo podľa názoru súdu ďalším neúnosným zaťažovaním poškodeného. Navyše v situácii, keď poškodený nemohol vlastné vozidlo využívať nie vlastným zavinením, ale v dôsledku zavinenia inou osobou.

26. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že žaloba je v časti o zaplatenie istiny dôvodná. Žalobca fakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla sumu vo výške 1.605,- Eur, a to na základe zmluvy o nájme. Fakturovaná suma vo výške 1.605,- Eur pozostávala z nájomného za 15 dní vo výške dohodnutého zmluvného nájomného 105,- Eur a z poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,- Eur. Vzhľadom na vykonané dokazovanie má žalobca nárok na plnú sumu dohodnutého nájomného za 15 dní, t.j. 15 x 105,- Eur, ako aj na poplatok za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30,- Eur. Keďže žalovaný poukázal žalobcovi sumu vo výške 900,- Eur, ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná, má žalobca nárok na zaplatenie istiny vo výške 705,- Eur (výrok I.).

27. Žalobca si uplatnil voči žalovanému aj úrok z omeškania od 20.12.2019 do zaplatenia. Tento nárok odôvodnil tým, že dňa 04.12.2019 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 20.12.2019, nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie.

28. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania súd konštatuje, že žalobcovi priznal okrem nároku na istinu aj nárok na uplatnený úrok z omeškania. Ustanovenie § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. sa týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho nepeňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 6 predmetného zákona, riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Nezaobera sa naopak omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti peňažného charakteru, a to včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, ktoré poisťovateľovi riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. nevylučuje vznik nároku poškodeného na úroky z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Predmetné ustanovenie neurčuje, že poškodený má nárok na úroky z omeškania len v prípade v ňom uvedenom (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020 sp zn. 8Co/24/2020-133). Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi i nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlhovanej sumy od 20.12.2019 až do zaplatenia, keďže žalovaný sa do omeškania s plnením dostal uplynutím 15-dňovej lehoty na zaplatenie poistného plnenia (výrok II.).

29. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu, na základe čoho mu súd proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).